

[DYPSAS *sb m*

N sg dypsas.

Sł stp, Cn, Linde brak.

zool. Bliżej nie oznaczony wąż, o którym mowa jest w klasycznych pismach; jego ukąszenie miało wywoływać śmierć połączoną z nadzwyczajnym pragnieniem (Rost) [dipsas – niejaki rodzaj węzów, wielkie pragnienie, gdy go [!] ujedzą przywodzących Mącz 89d; wąż maluczki jadowity – dipsas, ἡ διψάς a διψάω, sitio, quod morsu sitim inexstinctam afferat Dioscoride teste Cn]: Aza taki język nie więcej škodzi/ niżli on wąż/ albo gądzina/ którą zową Dipłas [quam ulla dipsas Erasmus D. Rotterdamus, Lingua, Basileae 1525, kv]/ który gdy wyie/ tedy pić musi/ bes przełtania/ á vgásić fie iuz nigdy niemoże. ErazmJęzyk O8v.

MK